

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1705/2023
25.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миленко Тодоресков, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Бранко Радичевић“ из ..., чији је пуномоћник Нестор Аврамов, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5294/22 од 18.01.2023. године, у седници одржаној 25.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5294/22 од 18.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5294/22 од 18.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П1 243/2021 од 21.09.2022. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужба повучена у делу у коме је тужилца тражила да се обавезе тужена да са тужиљом закључи анекс уговора о раду којим ће тужилци признати право на додатни коефицијент од 10 % на име рада са децом ометеном у развоју. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилци на име накнаде штете због неувећања коефицијента за обрачун зараде за период од 01.09.2018. године до 01.02.2021. године исплати 98.580,92 динара са законском затезном каматом од 18.06.2022. године до исплате и износ од 21.036,92 динара на име посебно обрачунате законске затезна камате до 17.06.2022. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужилци уплати припадајуће доприносе за обавезно социјално осигурање у висини према обрачуну надлежних служби и то доприноса за пензијско и инвалидско осигурање код Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Филијала Врбас, доприносе за здравствено осигурање код Републичког фонда за здравствено осигурање Филијала Врбас и доприносе за случај незапослености код Националне службе за запошљавање, Филијала Врбас у висини на дан уплате према Закону о доприносима за обавезно социјално осигурање. Ставом четвртим изреке, обавезана је

тужена да тужиљи на име трошкова поступка плати 83.186,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 5294/22 од 18.01.2023. године, жалба тужене је одбијена и првостепена пресуда потврђена у усвајајућем делу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи, као о изузетно дозвољеној на основу члану 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права.

Предмет тражене правне заштите је увећање коефицијента за обрачун плате тужиље за рад са ученицима са посебним потребама. Побијана одлука донета је применом члана 3. став 1. тачка 1. подтачка 4. и 4а Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама, којим је прописано да се коефицијент из члана 2. Уредбе увећава, поред осталог, запосленима у школи за децу ометену у развоју и наставнику одељења за децу ометену у развоју при редовној основној школи за 10% и не одступа од судске праксе у предметима са чињеничним стањем и правним основом као у овој правној ствари. С тим у вези тужена уз ревизију није приложила другачије одлуке судова у смислу потребе уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, што је овде случај, дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. истог закона.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбом поднетом 08.03.2021. године тужиља је тражила накнаду штете због неувећања коефицијента за обрачун плате. Вредност предмета спора је 98.580,92 динара.

С обзиром да се у овом случају не ради о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа, већ о новчаном потраживању из радног односа у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то следи да је ревизија тужене недозвољена, са којих разлога је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**